

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลัง

ที่ วค ๑๒/๒๕๕๗ วันที่ ๒ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีในขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๒	นายช่างโยธา ๔	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๓	เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๒	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๔	นักบริหารงานช่าง ๖	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การควบคุมงานและการตรวจการจ้างขุดลอกคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตรขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินโครงการจ้างขุดลอกคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร หมู่ที่ ๑๐ ต่อมา องค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำสัญญาจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ. ผู้รับจ้าง ตามสัญญาเลขที่ ๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท กำหนดเวลาแล้วเสร็จ ๙๐ วัน (ทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓) โดยให้ผู้รับจ้างดำเนินการ ดังนี้

๑. ขุดคลองส่งน้ำ ขนาดปากกว้าง ๖ เมตร ลึกเฉลี่ย ๒.๕๐ เมตร ก้นคลองกว้าง ๑ เมตร ยาว ๑,๕๙๐ เมตร (ปริมาตรดินขุดไม่น้อยกว่า ๑๓,๙๑๒.๕๐ ลูกบาศก์เมตร)

๒. วางท่อระบายน้ำลงคลอง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๓๐ เมตร ความยาว ๒ เมตร จำนวน ๒๔ จุด (รวมความยาวท่อ ๔๘ ท่อน)

๓. วางท่อข้ามคลอง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ เมตร พร้อมคานคอนกรีตหน้าท่อหนา ๐.๑๐ เมตร ความยาว ๑๐ เมตร จำนวน ๑๘ จุด (รวมความยาวท่อ ๑๘๐ ท่อน)

๔. ถมดินถนนคันคลอง ขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๑,๕๙๐ เมตร สูงเฉลี่ย ๐.๕๐ เมตร ความหนาแน่น ๘๕ %

๕. วางท่อข้ามถนน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๖๐ เมตร ความยาว ๗ เมตร จำนวน ๒ จุด โดยมีความยาวท่อ รวม ๑๔ ท่อน

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ. ผู้รับจ้าง เข้าดำเนินงานเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๓ คู่กรณีที่ ๔ ผู้ควบคุมงานตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๗๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ได้จัดทำบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๓ - ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ และรายงานผลการปฏิบัติงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ บันทึกการปฏิบัติงานประจำวันดังกล่าวไม่ได้ระบุขั้นตอนการปฏิบัติงานและรายละเอียดของวัสดุที่ใช้ โดยบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ได้รายงานว่

“ทำความสะอาดบริเวณโครงการพร้อมติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการพร้อมส่งมอบงาน” ต่อมาผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งว่า ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยตามสัญญาแล้ว คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวข้างต้น ได้ทำการตรวจรับงานจ้างตามใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ โดยรับรองว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปรายการละเอียดแล้วเสร็จทุกประการ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ เห็นควรเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลได้จ่ายเงิน จำนวน ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างแล้ว ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๒๕๕๓ เลขที่ ๑๖ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓

เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคเข้าตรวจสอบโครงการดังกล่าว ปรากฏว่า ผู้รับจ้างขุดดินไม่ได้ความลึกและความกว้างปากคลองตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบรายการของสัญญาและปริมาณดินที่ขุดขึ้นมากองไว้สองข้างฝั่งคลอง คำนวณได้น้อยกว่าปริมาณที่กำหนดไว้ตามสัญญา จำนวน ๕,๕๖๕.๘๗ ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นเงิน ๒๐๘,๖๘๒ บาท ส่วนงานลาดคอนกรีตหน้าท่อน้ำได้เพียง ๗.๘๙ ตารางเมตรต่อจุด น้อยกว่าที่กำหนดไว้ตามสัญญา คิดเป็นพื้นที่ ๒.๘๗ ตารางเมตรต่อจุด รวม ๓๖ จุด คิดเป็นเงิน จำนวน ๓๐,๐๑๐.๐๑ บาท รวมเป็นเงินที่ทางราชการได้รับความเสียหาย จำนวน ๒๓๘,๖๙๒.๐๑ บาท หลังจากที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคเข้าตรวจสอบ ผู้รับจ้างได้นำเงิน จำนวน ๒๓๘,๖๙๒.๐๑ บาท ส่งคืนองค์การบริหารส่วนตำบลตามสำเนาใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑ เลขที่ ๙๔ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วมีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย รวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๔๙ โดยมีขอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๔ ดำรงตำแหน่ง นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นพนักงานส่วนตำบล จึงถือได้ว่าคู่กรณีดังกล่าวเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามความในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ เมื่อคู่กรณีที่ ๔ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงานโครงการขุดลอกคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร หมู่ที่ ๑๐ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลที่ ๗๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๓ จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงานตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๔ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙ โดยมีขอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙ ได้กำหนดให้ผู้ควบคุมงานก่อสร้างมีหน้าที่ตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลงให้ทำงานจ้างนั้นๆ ทุกวันให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญาทุกประการ จดบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงานอย่างน้อยสองฉบับ เพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์

โดยการบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างให้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้ด้วย และในวันถึงกำหนดส่งมอบงานแต่ละงวดให้รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างว่าเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบภายในสามวันทำการนับแต่วันถึงกำหนดนั้นด้วย

ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ได้กำหนดให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ. ผู้รับจ้าง ขุดลอกคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร หมู่ที่ ๑๐ โดยให้ขุดคลองส่งน้ำ ขนาดปากกว้าง ๖ เมตร ลึกเฉลี่ย ๒.๕๐ เมตร ก้นคลองกว้าง ๑ เมตร ยาว ๑,๕๙๐ เมตร (ปริมาตรดินขุดไม่น้อยกว่า ๑๓,๙๑๒.๕๐ ลูกบาศก์เมตร) วางท่อระบายน้ำลงคลอง วางท่อข้ามคลอง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ เมตร พร้อมดาดคอนกรีตหน้าท่อหนา ๐.๑๐ เมตร ความยาว ๑๐ เมตร จำนวน ๑๘ จุด ถมดินถนนคันคลองและวางท่อข้ามถนน

คู่กรณีที่ ๔ ในฐานะผู้ควบคุมงาน ได้ทำการตรวจและควบคุมงานขุดลอกคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร หมู่ที่ ๑๐ ตามสัญญาจ้างดังกล่าว และจัดทำรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างเป็นรายวัน ตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยระบุในช่องผลการปฏิบัติงานว่า “ปรับพื้นที่บริเวณโครงการ” “ขุดลอกคลอง” “ขุดดินคลอง” “ถมดินถนนพร้อมเกรดเกลี่ยอัดแน่น” หรือ “ได้มีการปฏิบัติงาน” ประกอบกับนายกองคํการบริหารส่วนตำบลได้ชี้แจงต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคว่า “คู่กรณีที่ ๔ ไม่ได้ไปควบคุมงานก่อสร้างทุกวัน เนื่องจากมีภารกิจหลายด้าน ประกอบกับลักษณะงานหลักเป็นการขุดลอกคลองและการถมดินคันคลอง จึงได้ทำการเขียนรายงานประจำวันไว้ในลักษณะของงานที่ทำเพียงเท่านั้น” และคู่กรณีที่ ๔ ได้ยอมรับต่อกรรมการไต่สวนว่า ในวันที่ไม่ได้ไปควบคุมงานก็ไม่มีผู้อื่นเข้าไปควบคุมงานเพราะมีผู้ควบคุมงานเพียงคนเดียว ในช่วงที่เทคอนกรีตก็ไม่ได้เข้าไปตรวจบริเวณที่มีการเทคอนกรีตทุกครั้ง บางครั้งได้เข้าไปตรวจในช่วงที่มีการผูกตะแกรงเหล็ก (ไวรเมท) เท่านั้น และยอมรับว่า รายงานการควบคุมงานประจำวันที่ทำไม่ได้บันทึกรายละเอียดที่เป็นนัยสำคัญตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙ กำหนดไว้ จึงรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า คู่กรณีที่ ๔ มิได้ออกไปตรวจและควบคุมงานจ้างตามสัญญาดังกล่าวทุกวัน และรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างเป็นรายวันที่จัดทำมีรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้

ส่วนการที่คู่กรณีที่ ๔ ได้รายงานผลการก่อสร้างต่อประธานกรรมการตรวจการจ้าง ตามหนังสือที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยแนบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างประจำวัน โดยรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างประจำวันที ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ คู่กรณีที่ ๔ ได้ระบุในช่องผลการปฏิบัติงานว่า “ทำความสะอาดบริเวณโครงการพร้อมติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ พร้อมส่งมอบงาน” และผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ แต่จากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ปรากฏว่า ผู้รับจ้างขุดดินไม่ได้ความลึกและความกว้างปากคลองตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบรายการของสัญญา และปริมาณดินที่ขุดขึ้นมากองไว้สองข้างฝั่งคลองคำนวณได้น้อยกว่าปริมาณที่กำหนดไว้ตามสัญญา ๕,๕๖๕.๘๗ ลูกบาศก์เมตร ส่วนงานดาดคอนกรีตหน้าท่อวัดได้เพียง ๗.๘๘ ตารางเมตร/จุด น้อยกว่าที่กำหนดไว้ตามสัญญา คิดเป็นพื้นที่ ๒.๘๗ ตารางเมตร/จุด รวม ๓๖ จุด ประกอบกับคู่กรณีที่ ๔ ได้ชี้แจงต่อกรรมการไต่สวนโดยยอมรับว่า ดินที่ขุดขึ้นมานั้นสามารถคำนวณได้แต่ไม่ได้ทำการคำนวณปริมาตรดินดังกล่าว และมีได้รายงานไว้ในรายงานของผู้ควบคุมงานเนื่องจากเป็นความบกพร่องของตนเอง จึงเป็นเหตุให้ ปริมาตรดินที่ขุดขึ้นมานี้ไม่ได้ปริมาตรตามที่กำหนดไว้ในสัญญา และในช่วงที่มีการเทคอนกรีตก็ไม่ได้เข้าไปตรวจบริเวณที่มีการเทคอนกรีตทุกครั้ง จึงรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า คู่กรณีที่ ๔ ได้รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างว่าเป็นไปตามสัญญาพร้อมส่งมอบงาน ทั้งที่ผู้รับจ้างขุดดินไม่ได้ความลึกและความกว้างปากคลองตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบรายการของสัญญา และปริมาณดินที่ขุดขึ้นมากองไว้สองข้างฝั่งคลอง คำนวณได้น้อยกว่าปริมาณ

ที่กำหนดไว้ตามสัญญา คิดเป็นเงิน ๒๐๘,๖๒๘ บาท และพื้นที่งานดาตคอนกรีตหน้าท่อน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญา คิดเป็นเงิน ๓๐,๐๑๐.๐๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๓๘,๖๒๘.๐๑ บาท

คู่กรณีที่ ๔ ซึ่งดำรงตำแหน่งนักบริหารงานช่าง ๖ เป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในวิชาช่างและมีหน้าที่โดยตรงในการควบคุมงานก่อสร้าง ประกอบกับคู่กรณีที่ ๔ ได้ชี้แจงต่อกรรมการได้เห็นว่า ได้ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมงานมาโดยตลอดตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๓๙ และทราบระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ผู้ควบคุมงานว่าต้องทำรายงานประจำวันและรายงานประจำสัปดาห์ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙ กำหนด ดังนั้น การที่คู่กรณีที่ ๔ ผู้ควบคุมงานไม่ได้ออกไปตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ก่อสร้างทุกวันโดยเฉพาะในช่วงที่เทคอนกรีตซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญก็มิได้ไปตรวจและควบคุมงาน รายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างประจำวันที่จัดทำไม่ได้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้ซึ่งทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างครบถ้วนถูกต้องตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาหรือไม่ และการที่คู่กรณีที่ ๔ รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างต่อประธานกรรมการตรวจการจ้างว่าผู้รับจ้างทำความสะอาดบริเวณโครงการพร้อมติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการพร้อมส่งมอบงาน ทั้งที่ผู้รับจ้างมิได้ขุดลอกคลองส่งน้ำให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ซึ่งทำให้ผู้รับจ้างได้รับประโยชน์ที่มิควรได้โดยได้รับเงินค่าจ้างตามสัญญาไปทั้งจำนวนนั้น จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙ โดยมีขอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นเงิน ๒๓๘,๖๒๘.๐๑ บาท การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๔๘ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ดำรงตำแหน่ง นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๗ (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล) คู่กรณีที่ ๒ ดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา ระดับ ๔ และคู่กรณีที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระดับ ๒ ซึ่งคู่กรณีดังกล่าวมีฐานะเป็นพนักงานส่วนตำบล จึงถือได้ว่า คู่กรณีดังกล่าวเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามคำนิยามที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ แล้ว เมื่อคู่กรณีดังกล่าวได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจการจ้างโครงการขุดลอกคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร หมู่ที่ ๑๐ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลที่ ๗๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๓ จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจงานจ้างตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๘ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๘ ได้กำหนดให้คณะกรรมการตรวจการจ้างงานก่อสร้างมีหน้าที่ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงานโดยตรวจสอบกับแบบรูปรายละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาทุกสัปดาห์ ในกรณีมีข้อสงสัยหรือกรณีที่มีหลักวิชาการต่างๆ

ไม่น่าจะเป็นไปได้ ให้ออกตรวจงานจ้าง ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลงให้ทำงานจ้างนั้นๆ และเมื่อตรวจเห็นว่าเป็นการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูปรายละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาแล้ว ให้ถือว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานครบถ้วนตั้งแต่วันที่ผู้รับจ้างส่งงานจ้างนั้น และให้ทำใบรับรองผลการปฏิบัติงานทั้งหมดหรือเฉพาะงวด แล้วแต่กรณี โดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐานอย่างน้อยสองฉบับ มอบให้แก่ผู้รับจ้างฉบับหนึ่ง และเจ้าหน้าที่พัสดุหนึ่งฉบับ เพื่อทำการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

จากข้อเท็จจริง คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ทำการตรวจรับงานจ้างตามใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ โดยรับรองว่าผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดสุดท้าย ถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปรายละเอียดทุกประการแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ จึงเห็นสมควรเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง จำนวน ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป แต่จากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ปรากฏว่าผู้รับจ้างชุดดินไม่ได้ความลึกและความกว้างปากคลองตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบรายการของสัญญา ปริมาณดินที่ขุดน้อยกว่าปริมาณที่กำหนดไว้ตามสัญญา และพื้นที่ของงานดาดคอนกรีตหน้าท่อนน้อยกว่าที่กำหนดไว้ตามสัญญา รายละเอียดดังที่ได้วินิจฉัยในประเด็นที่ ๑ ประกอบกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ชี้แจงต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ตามจดหมายบันทึก ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างโดยใช้ระยะเวลาทางของไม้ล้นย่นในการวัดความยาวของคลอง ส่วนความกว้างคณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจวัดด้วยเทปวัดระยะในบางช่วงเท่านั้น ในส่วนความลึกไม่สามารถวัดได้เนื่องจากในขณะนั้นมีน้ำอยู่ในคลอง ส่วนงานดาดคอนกรีตหน้าท่อนคณะกรรมการตรวจการจ้างทำการตรวจดูด้วยสายตาว่ามีการดาดคอนกรีต คลส. หน้าท่อนครบถ้วนทุกจุดแต่ไม่ได้ทำการวัดขนาด และในการไต่สวน คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ได้ยืนยันข้อเท็จจริงตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ชี้แจงข้อเท็จจริงดังกล่าวเนื่องจากคณะกรรมการตรวจการจ้างเป็นผู้ให้ข้อมูล นอกจากนี้คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ได้ยอมรับต่อกรรมการไต่สวนว่า ไม่ได้ทำการตรวจสอบปริมาณดินขุด จึงรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า งานขุดลอกคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร หมู่ที่ ๑๐ ผู้รับจ้างก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายละเอียดและข้อกำหนดตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ รายละเอียดดังที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่ ๑

คู่กรณีที่ ๑ เคยปฏิบัติหน้าที่กรรมการตรวจการจ้างและประธานกรรมการตรวจการจ้าง คู่กรณีที่ ๒ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ควบคุมงานและตรวจการจ้างมาโดยตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ และคู่กรณีที่ ๓ ได้รับมอบหมายให้เป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุและตรวจการจ้างมาโดยตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ และคู่กรณีดังกล่าวยอมรับว่า ทราบหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจการจ้างตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๘ ดังนั้น การที่คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ลงลายมือชื่อในใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ รับรองว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดเดียว (งวดสุดท้าย) ถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายการรายละเอียดทุกประการแล้วเสร็จ ทั้งที่การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการรายละเอียดและข้อกำหนดในสัญญานั้น จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๘ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นเงิน ๒๓๘,๖๙๒.๐๑ บาท การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นไปตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับต่อไป และฉบับที่ ๗๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ เรื่อง การสรรหาคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๘ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๒๔,๒๕๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๙๔,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นสี่พันบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๘,๐๙๐ บาท (แปดพันเก้าสิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๒. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๘ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๐,๖๖๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๘๕,๒๘๐ บาท (แปดหมื่นห้าพันสองร้อยแปดสิบบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๓,๕๖๐ บาท (สามพันห้าร้อยหกสิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๓. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๘ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๗,๔๒๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๕๙,๓๖๐ บาท (ห้าหมื่นเก้าพันสามร้อยหกสิบบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๒,๔๘๐ บาท (สองพันสี่ร้อยแปดสิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๔. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๑๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๕,๗๘๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๘๙,๓๖๐ บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นเก้าพันสามร้อยหกสิบบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละ

ไม่น้อยกว่า ๕,๗๐๐ บาท (ห้าพันเจ็ดร้อยบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

นางสาวประไพ อังกินันท์

รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทน

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจหน้าที่แทน

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน